

26 HAZİRAN 2020

Sayı: 30

ULUSLARARASI ÇATIŞMA ÇÖZÜMLERİ UYGULAMA VE ARAŞTIRMA MERKEZİ HAFTALIK BÜLTENİ

INTERNATIONAL CONFLICT RESOLUTIONS
APPLICATION AND RESEARCH CENTER
WEEKLY JOURNAL

SAĞLIĞIN İÇİN
#EVDEKALTÜRKİYE

#StayAtHome

HAZİRAN 2020

www.haftalikbulten.cf

 Yazan ve Çeviren
GökTürk Metehan TOKLU
26 Haziran 2020

TÜRKİYE'DE KORONAVİRÜS SON DURUM

Sağlık Bakanı Fahrettin Koca, Türkiye'deki güncel corona verilerini sosyal medya hesabından duyurdu. Paylaşılan tabloya göre bugün 52 bin 303 test yapılrken bin 458 yeni vaka tespit edildi.

Güncel tabloya göre bugün 21 kişi daha virüse yenik düştü. Böylece Türkiye'deki toplam vefat sayısı 5 bin 46'ya, toplam vaka sayısı ise 193 bin 115'e yükseldi.

Verilere göre bugün iyileşen kişi sayısı, günlük vaka sayısının üzerinde yer aldı. Bin 472 kişi daha corona virüsünü yenerek sağlığına kavuştu. Böylece toplam iyileşen kişi sayısı 165 bin 706'ya yükseldi.

CORONAVIRUS IN TURKEY THE LAST SITUATION

Health Minister Fahrettin Koca announced the current corona data on his social media account in Turkey. According to the shared table, 1458 new cases were identified while 52,303 tests were conducted today.

According to the current chart, 21 more people succumbed to the virus today. Thus, the total number of deaths in Turkey rose to 5 thousand 46 and the total number of cases to 193 thousand 115.

The number of people recovering today topped the number of daily cases, according to the data. Another thousand 472 people have been cured of the corona virus. Thus, the total number of people recovered increased to 165,706.

TÜRKİYE GÜNLÜK KORONAVİRÜS TABLOSU

TOPLAM TEST SAYISI	3.083.121	24	HAZİRAN 2020	BÜGÜNÜK TEST SAYISI	53.486
TOPLAM VAKA SAYISI	191.657			BÜGÜNÜK VAKA SAYISI	1.492
TOPLAM VEFAT SAYISI	5.025	24	HAZİRAN 2020	BÜGÜNÜK VEFAT SAYISI	24
TOPLAM YÖĞÜN SAHİP HASTA SAYISI	914			BÜGÜNÜK İYILEŞEN SAYISI	1.386
TOPLAM ENLİKE HASTA SAYISI	356	24	HAZİRAN 2020	BÜGÜNÜK İYILEŞEN SAYISI	1.386
TOPLAM İYILEŞEN HASTA SAYISI	164.234				

TÜRKİYE GÜNLÜK KORONAVİRÜS TABLOSU

TOPLAM TEST SAYISI	3.083.121	24	HAZİRAN 2020	BÜGÜNÜK TEST SAYISI	53.486
TOPLAM VAKA SAYISI	191.657			BÜGÜNÜK VAKA SAYISI	1.492
TOPLAM VEFAT SAYISI	5.025	24	HAZİRAN 2020	BÜGÜNÜK VEFAT SAYISI	24
TOPLAM YÖĞÜN SAHİP HASTA SAYISI	914			BÜGÜNÜK İYILEŞEN SAYISI	1.386
TOPLAM ENLİKE HASTA SAYISI	356	24	HAZİRAN 2020	BÜGÜNÜK İYILEŞEN SAYISI	1.386
TOPLAM İYILEŞEN HASTA SAYISI	164.234				

 Yazan ve Çeviren
Mustafa Said ŞAHAN
26 Haziran 2020

HİNT-ÇİN LADAKH KRİZİ

Hindistan ve Çin arasında 4-5 Mayıs günlerinde Pangong Gölü çevresinde başlayan gerilim, 15 Haziran gececi açıklanan resmi kayıtlara göre 20 Hint askerinin ölümüyle sonuçlanan Galwan krizini doğurdu. Çin'in resmi kanallarından bu yönde herhangi bir açıklama gündeme gelmemiş olsa da Hint medyasına yansiyen bilgiler işliğinde, aralarında birlik komutanının da bulunduğu 43 Çin askerinin ölümü ifade ediliyor. Neredeyse son 45 yıldır Hint-Çin sınırında ölümle sonuçlanan bir çatışma yaşanmamasına karşın, sınır bölgelerinde gerginliğin iki ülke arasında saatli bomba gibi her daim tetikte tuttuğu bugünlerde, kavgalar yeniden alevlendi.

Nitekim bugün adına "fiili kontrol hattı" denilen Hint-Çin sınırında tarafların uzlaşması hiçbir zaman söz konusu olmadı ve olması da imkânsızın yakın. Uzlaşmanın imkânsızlığı ise Çin tarafından üretilen "fiili kontrol hattı" kavramına "açıklık" getirilememesinden kaynaklanıyor. "Ladakh krizi" olarak adlandırdığımız günümüz Hint-Çin sınır kavgalarının görüldüğü doğu Ladakh, Galwan vadisi, Pangong gölü gibi yerler esasen Keşmir coğrafyasının Ladakh bölgesi uzantısında ve fiili kontrol hattının "batı sektörünü" ifade etmektedir. Fiili kontrol hattı üç sektörden oluşuyor: Hindistan ve Çin'i Ladakh topraklarından Sincan ve Tibet topraklarından ayıran bölüm, batı sektörüdür. Doğu sektörü Arunaçal Pradeş ve Sikkim'i Sincan topraklarından ayırrı. Hindistan'ın Hımaçal Pradeş ve Uttarakhand topraklarını Tibet'ten ayıran kesim ise orta sektördür. Uttarakhand sınırlarında yer alan Barahoti ovalarının dışında orta sektörün en az tartışmalı bölüm olmasının yanı sıra, doğu sektörünü ifade eden "McMahon hattı" Çin tarafından kabul görmemektedir. Bunun nedeni, bugün Hindistan'ın bir parçası olan Arunaçal Pradeş'in esasen Çin'in talep ettiği bir bölge olmasıdır.

Gerçekten de 1914 Simla Antlaşmasıyla çizilen McMahon hattı, Büyük Britanya İmparatorluğu tarafından Tibet'i bir tampon bölge yapma stratejisini bir ürünüdür. Fakat 1959'da Tibet'i kontrolü altına alan Çin ise Arunaçal Pradeş bölgesini de Tibet topraklarının bir uzantısı olarak değerlendirmekte ve "Güney Tibet" olarak adlandırmaktadır. Burada özellikle Budist kültürün baskın olduğu Tawang bölgesi Çin'in ayrıca önem verdiği bir kesimdir. Buna ek olarak, Çin'in Arunaçal Pradeş tarafında yer alan Assam topraklarının bir kısmı üzerinde de bir iddia var. Sikkim'i 2003 yılında Hindistan'ın bir parçası olarak tanınan fiili kontrol Çin'in doğu sektöründe dahil edebilir. 1975'e kadar Butan ve Nepal gibi bağımsız bir Himalaya krallığı olarak Sikkim iki ülke arasında tampon görevi gördü, ancak referandum sırasında Çin tarafından kabul edilmedi ve Sikkim'in bağımsızlığıyla ilgili açıklamalara zaman zaman tanıklık edilebilir. Bu gerilimlerde, Hindistan'ın Tibet Özerk Bölgesi'nin Çin'e ait olduğunu 2003'te tanımamasının, 1959'da siyasette teklifinde bulunduğu Dalay Lama'yı ve onun kurduğu sürgündeki Tibet hükümetini bugün hâlâ topraklarında ağırlıyor olmasının etkisi büyüktür.

Öte yandan, Hint-Çin sınırının, bugünkü olduğu gibi, ağır batı sektöründeki fiili kontrol hattını bağlaması için en önemli neden, sınırın bir kısmının tarihsel belirsizliğidir. Başka bir deyişle, İngilizlerin McMahon Hattı ile sınırın doğusunu belirlemesini sağlayan Simla Antlaşması gibi bir antlaşmaın sınırın batısında olmaması söz konusu bölgedeki belirsizliği daha da artırdı. Nitekim batı sektöründe oldukça stratejik bir bölge olan Aksai Chin, tarihte İngiltere'ye ait olduğunda İngiliz Hindistan'ı değildi. Bu nedenle, İngiliz mirasını miras alan bağımsız Hindistan'ın, bir talebi olmasına rağmen, tarihsel genişleme dışında iddiasını dayandırabilecegi antlaşma hükmü yoktur.

Hindistan ve Çin arasındaki 1962 sınır savaşından sonra, 14 yıl sonra, 1976'da tekrar diplomatik ilişkilerin kurulması ve sınır müzakerelerinin başlamasıyla, ilk olarak "1988 uzlaşması", ardından 1993 ve 1996 anlaşmaları oluşturuldu. İki ilişkilerde bugüne kadar meydana gelen sayısız sınır müzakeresi ve sınır anlaşması içinde bu üçü önemlidir. Tüm bu karşılıklı rağmen, Çin veya Hindistan'dan hiçbir "savaş ilanı" gelmedi. 31 gün süren ve Hindistan'da şok edici bir yenilgiyle sona eren 1962 savaşının, Hint tarafında derin yara izleri bıraktı.

Cin'in Hindistan'dan daha erken bir vakitte, 1980'ler ve 1990'larda sınır altyapısını güçlendirmesine karşın, Hindistan sınır altyapısını 2005'ten sonra geliştirmeye başladı ve son zamanlarda epey iyi bir performans sergiliyor. Buna paralel olarak Hindistan hem kendisini güçlendirmekte hem "yakın" ve "genişletilmiş" çevrelerde açılmakta hem büyük güçlerle ortaklıklar kurmakta hem de bu arada (kendi aleyhinde asimetrik bir ilişki de olsa) Çin'le bağlantı kurmaktadır. Dolayısıyla sınırındaki güç dengesi değişiyor ve 1962'den bu yana sınırda anlaşmasız üstünlüğün keyfini süren Çin de bunun farkında.

Hindistan, geçen Ağustos ayında Jammu Keşmir'in statüsünü değiştirdip bölgeyi haritasını yeniden çizdiği zaman dengeleri değiştirdi. Pakistan tarafından kaygı uyandıran değişim Çin'in de ciddi şekilde rahatsız etmişti. Nitekim, söz konusu statüko değişimiyle enkarne olan Hindistan Ladakh Birliği Bölgesi, esasen Hindistan'ın iddiası olan ancak Çin tarafından yönetilen Aksai Chin bölgesini içermektedir. Buna ek olarak, Çin'in Pakistan'a ve Pakistan'ın kontrolü altındaki Gilgit Baltistan'a bağlayan stratejik Karakorum yolunu da bu bölgede bulunuyor ve bu yol, Pakistan'ın güneyindeki Gwadar limanına malların taşınması için kilit önem taşıyor.

INDO-CHINA LADAKH CRISIS

June 4-5 May between India and China began the tension around Pangong Lake, according to official records released on the night of June 15 resulting in the death of 20 Indian soldiers gave rise to the Galwan crisis. Although China's official channels did not issue a statement in this direction, the Indian media reported that 43 Chinese soldiers, including the commander of the unit, were killed. While there have been no fatalities at the Indo-Chinese border for almost 45 years, the fighting has reigned as tensions in the border region have kept the two countries on alert at all times, almost like a time bomb.

As a matter of fact, there has never been a compromise between the parties on the Indo-Chinese border, which today is called the "de facto line of control", and it is near impossible to be. The impossibility of compromise is due to the inability to "clarify" the concept of the "actual line of control" produced by China.

Eastern Ladakh, Galwan Valley, Pangong lake, where the modern-day Indo-Chinese border fighting we call the "Ladakh crisis", is essentially the Ladakh region extension of Kashmir geography and refers to the "western sector" of the de facto line of control. The de facto line of control consists of three sectors: the section separating India and China from the territory of Ladakh, the territory of Xinjiang and Tibet, is the western sector.

The eastern sector separates Arunachal Pradesh and Sikkim from the territory of Xinjiang. The central sector separates India's territory of Himachal Pradesh and Uttarakhand from Tibet. Apart from being the least contested section of the central sector outside the Barahoti Plains, which borders Uttarakhand, the "McMahon Line", which refers to the eastern sector, is not accepted by China. This is because Arunachal Pradesh, today part of India, is essentially a region claimed by China. Indeed, the McMahon Line, drawn by the 1914 Treaty of Simla, is a product of a strategy by the British Empire to make Tibet a buffer zone. However, China, which took Tibet under its control in 1959, also considers the Arunachal Pradesh region as an extension of Tibetan territory and calls it "Southern Tibet". The Tawang region, where Buddhist culture is predominant, is also an important part of China.

In addition, there is also a claim by China over some of the territory of Assam, which is located on the side of Arunachal Pradesh. We can again incorporate Sikkim into the eastern sector of the line of de facto control China recognized as part of India in 2003. As an independent Himalayan kingdom like Bhutan and Nepal until 1975, Sikkim served as a buffer between the two countries, but the referendum was not actually accepted by China and statements about Sikkim's independence can be witnessed from time to time. In these tensions, India's recognition in 2003 that the Tibet Autonomous Region belongs to China, the Dalai Lama, whom it offered asylum to in 1959, and The Exiled Tibetan government he founded are still welcoming on its territory today.

On the other hand, the most important reason for the Indo-Chinese border fighting to tie the de facto line of control in the heavily western sector, as is the case today, is the historical uncertainty of this part of the border. In other words, the fact that a treaty such as the Treaty of Simla, which enabled the British to determine the east of the border with the McMahon Line, did not come into being west of the border further impasse the uncertainty in the territory in question. As a matter of fact, Aksai Chin, which is a highly strategic region in the western sector, was not British India when it belonged to Britain in history. Therefore, there is no treaty provision in which independent India, which inherits British heritage, can base its claim, other than historical extension, although it has a claim.

After the 1962 border war between India and China, 14 years later, with the establishment of diplomatic relations again in 1976 and the start of border negotiations, the "1988 compromise" was formed in the first place, followed by the 1993 and 1996 agreements. Of the numerous border negotiations and border agreements that have happened so far in bilateral relations, these three are important. Despite all this confusion, no "declaration of war" came from either China or India. The 1962 war, which lasted 31 days and ended in a shocking defeat in India, left deep scars on the Indian side.

Although China strengthened its border infrastructure earlier than India in the 1980s and 1990s, India began developing its border infrastructure after 2005 and has been doing quite well lately. In parallel, India is both strengthening itself, opening up to "close" and "extended" circles, establishing partnerships with major powers and, in the meantime, establishing links with China (albeit an asymmetrical relationship against itself). So the balance of power at the border is changing, and China, which has enjoyed its undisputed superiority at the border since 1962, is well aware of that.

India also changed the balances last August when it changed the status of Jammu Kashmire and redrawn the region's map. The change, which caused considerable concern on the Pakistani side, had also seriously disturbed China. As a matter of fact, the Union Territory of Ladakh of India, incarnated by the status quo change in question, includes the Aksai Chin region, which is essentially India's claim but ruled by China. In addition, the strategic Karakorum road connecting China to Pakistan and Gilgit Baltistan, which is under the control of Pakistan, is also in this region, and this road is key to the transportation of goods to Gwadar port in the south of Pakistan as part of the China-Pakistan Economic Corridor, which is a strategic part of China's Belt and Road Initiative.

 Yazan ve Çeviren
Sevgi HOROZOĞLU
26 Haziran 2020

KUZEY KORE, GÜNEY KORE'YE YÖNELİK ASKERİ EYLEM PLANLARINI ASKİYA ALDI

Güney Koreli aktivistlerin Kuzey Kore'ye 'yönetim karşıtı' broşürler atması ile başlayan gerginlik, Kuzey Korenin, Güney Kore hükümetini bu durumu engelleyememek ile suçlaması ve Eylül 2018 de sınır kenti Kaesong'da açtıkları ortak irtibat bürosunu patlatması ile yükselmeye başlamıştı. Artan gerginliğin üzerine Kuzey Kore hükümeti, sınırda askeri tatbikat yapacağını açıklamış ve eskiden iki ülke tarafından ortak kullanılan sanayi ve turizm bölgelerine asker konuşlandırılacağını söylemişti.

Artan gerginliğin ardından Kuzey Kore lideri Kim Jong-Un, başkanlık ettiği Merkez Askeri Komisyonunun hazırlık toplantısında Güney Kore'ye karşı askeri eylem planlarını askiya almaya karar verdiklerini açıkladı.

NORTH KOREA SUSPENDED THE MILITARY ACTION PLANS TOWARDS SOUTH KOREA

The tension started with South Korean activists throwing "anti-government" leaflets in North Korea, when North Korea accused the South Korean government of not being able to prevent this situation and when the North Korea exploded the joint liaison office which opened in the border city Kaesong in September 2018, the tension started to increase. Thereon the rising tension, the North Korean government announced that it would make military manoeuvre at the border and said it would deploy troops to the industrial and tourism regions that were formerly used by the two countries.

Following the increasing tension, North Korean leader Kim Jong-Un in the preparatory meeting of the Central Military Commission, which he chaired, announced that they decided to suspend military action plans against South Korea.

 Yazan ve Çeviren
Ezgi BARUT
26 Haziran 2020

MERKEZ BANKASI'NIN BRÜT DÖVİZ REZERVLERİ 2.26 MİLYAR DOLAR DÜŞTÜ

Brüt döviz rezervleri geçen hafta 2.26 milyar dolar düşüş gösterdi. Böylelikle 53.2 milyar dolara gerilemiş oldu. Ayrıca Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası (TCMB) toplam rezervleri geçen hafta 1 milyar 469 milyon dolar azaldı ve 91 milyar 593 milyon dolara geriledi.

TCMB tarafından Haftalık Para ve Banka İstatistikleri yayıldı. Buna göre, 19 Haziran'da Merkez Bankası brüt Döviz rezervleri, 2 milyar 261 milyon dolar azaldı ve 53 milyar 222 milyon dolara indi. Brüt döviz rezervleri, 12 Haziran'da 55 milyar 483 milyon dolar seviyesindeydi.

Aynı zamanda, bu dönemde altın rezervleri 792 milyon dolar artışla 37 milyar 579 milyon dolardan 38 milyar 371 milyon dolara çıktı.

Böylelikle Merkez Bankasının toplam rezervleri, geçen hafta bir önceki haftaya kıyasla 1 milyar 469 milyon dolar azalış gösterdi ve 93 milyar 62 milyon dolardan 91 milyar 593 milyon dolara düştü.

THE CENTRAL BANK'S GROSS FOREIGN EXCHANGE RESERVES DROPPED \$ 2.26 BILLION

Gross foreign exchange reserves dropped \$ 2.26 billion last week. Thus, it fell to \$ 53.2 billion. In addition, Central Bank of the Republic of Turkey total reserves of 1 billion 469 million dollars reduced last week and it fell to \$ 91 billion 593 million.

Weekly Money and Banking Statistics were published by the CBRT. Accordingly, on June 19, the Central Bank gross foreign exchange reserves decreased by \$ 2 billion 261 million and decreased to \$ 53 billion 222 million. Gross foreign exchange reserves were at \$ 55 billion 483 million on June 12.

At the same time, gold reserves rose from \$ 37 billion 579 million to \$ 38 billion 371 million during this period, an increase of \$ 792 million.

Thus, the Central Bank's total reserves decreased 1 billion 469 million dollars last week compared to the previous week and decreased from 93 billion 62 million dollars to 91 billion 593 million dollars.

SEMPİTOMLAR

Corona Virüsü

Soğuk Algınlığı

Grip

Ateş

Yaygin

Nadir

Yaygin

Halsizlik

Bazen

Bazen

Yaygin

Öksürük

Yaygin (*Genelde kuru*)

Hafif

Yaygin (*Genelde kuru*)

Hapşirmak

Hayır

Yaygin

Hayır

Ağrı

Bazen

Yaygin

Yaygin

Burun akıntısı

Nadir

Yaygin

Bazen

Boğaz ağrısı

Bazen

Yaygin

Bazen

İshal

Bazen

Yaygin

Bazen

Baş ağrısı

Bazen

Nadir

Yaygin

Nefes darlığı

Bazen

Yok

Yok

Kaynak: The Times

ULUSLARARASI ÇATIŞMA ÇÖZÜMLERİ
UYGULAMA VE ARAŞTIRMA MERKEZİ

HAFTALIK BÜLTEN

#EvdeKal

Editör

Göktürk Metehan Toklu

Yazarlar

Ezgi Barut

Mustafa Said Şahan

Sevgi Horozoglu

**#EvdeKal
#StayAtHome**

İletişim:
yucamsosyalmedya@gmail.com

www.haftalikbulten.cf

HAZİRAN 2020

Youtube Kanalımız: YUÇAM